

Utklipp fra:

Stavanger Aftenblad

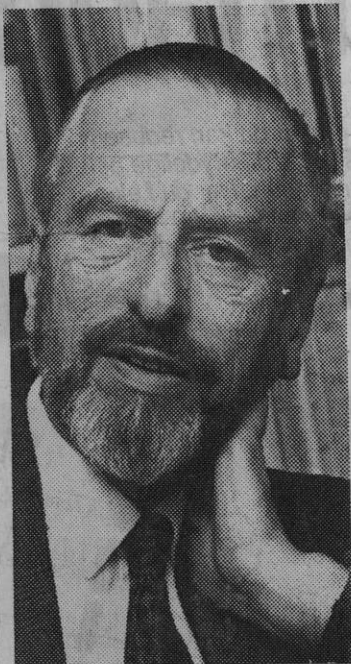
Politisk tendens: Uavh. liberal

(Se baksiden!)

27. OKT. 1984

12-07-025

Oxfordbevegelsen 50 år

Av **MARIE REIN BORE**

I 1934 kom en håndfull utlendinger ledet av den amerikanske presten Frank Buchmann til Norge. De var invitert av stortingspresident Carl Joacim Hambro for å presentere Oxfordbevegelsens budskap under et weekend-møte på Høsbjør hotell.

Dit kom også forfatteren Ronald Fangen, skeptisk og nysgjerrig. Det fortelles at han hadde med seg en flaske whisky i tilfelle helgen ble for kjedelig. Da møtet var over, var whiskyflasken like urørt. Ronald Fangen hadde, i likhet med flere andre, fått en ny retning for sitt liv.

Lørdag markeres 50 års-jubileet for Oxfordbevegelsens inn-tog i Norge med et festmøte som organisasjonen Moralsk Opprustning (MRA) arrangere i Oslo.

Hovedtaler der er forfatteren Carl Fredrik Engelstad. Han møtte Oxfordbevegelsen som ung gymnasiast i 1934:

- Buchmann og hans tanker ble mottatt med veldig interesse - og atskillig skepsis. Oxfordbevegelsen var så annerledes enn det vanlige kristenliv i Norge, sier Engelstad.

- Hva var annerledes?

- Først var det selve møteformen, det var ingen hovedtaler, men vitnesbyrd fra flere. Dessuten snakket de om en kristen verdensrevolusjon samtidig som de oppfordret folk til å ta sitt eget liv opp til vurdering.

- Hvem var skeptiske?

- Først og fremst konservative kristenkretser. Professor Ole Hallesby kalte bevegelsnes budskap en «korsløs kristendom». Og fra kulturradikalt hold ble Ox-

fordbevegelsen anklaget både fordi den var kristen, men også fordi den ikke var kristen nok. Kulturradikalerne begynte plutselig å trekke fram norske pietister som de rette kristne. Men først og fremst anklaget de Oxfordbevegelsen for på en kunstig måte å prøve å oppheve klasse-skille.

- Hvor stor innflytelse fikk bevegelsen i Norge?

- Det som kan måles var for eksempel at flere begynte å gå til nattverd. Bevegelsen hadde en forløsende virkning på studentverdenen, kristne studenter kom ut av sin ghetto, begynte å ta del i diskusjoner, virke i den verden de levde i. Og for mange søkende intellektuelle mennesker i 30-40 årsalderen, slik som for eksempel Ronald Fangen og Fredrik

skap som støttet deres religiøse behov, og som samtidig gav dem visjoner for en samfunnsutvikling, sier Engelstad.

Oxfordbevegelsen sto sterkt i Norge helt fram til krigen. Den skiftet i de siste førkrigsårene til navnet Moralsk Opprustning, ut fra slagordet «Det verden trenger nå, er ikke militær opprustning, men moralsk opprustning».

Etter krigen har Engelstad fulgt bevegelsen mer på avstand, og han vil ikke kommentere den kritikk som bevegelsen har blitt møtt med på 1950-1960 tallet at den var mye preget av anti-kommunisme.

- Men i den forvirrede og åndelige forflattede verden vi har i dag, kunne det sannelig trenges en ny vekelse ut fra det Oxfordbevegelsen sto for, sier Carl Fredrik Engelstad.

- Norge kunne trenge en ny vekelse ut fra det Oxfordbevegelsen sto for, sier forfatteren Carl Fredrik Engelstad.